

Med Hensyn til Forslagets Opbygning bemærkes, at man har ment at burde samle de henholdsvis for Haandværk og Industri og for Handelen gældende Bestemmelser.

Endvidere bemærkes, at man har samlet de for Lærekontraktens Oprettelse og Indhold gældende Bestemmelser i Forslagets Kapitel I. Kapitel II handler om Parternes gensidige Forpligtelser, Kapitel IV om Læreforholdets Ophør og Kapitel V om Tilsyn og Straffebestemmelser m. v. De i de nævnte Kapitler indeholdte Bestemmelser henhører nærmest under Socialministeriets Forretningsomraade, idet dog en Række faglige Spørgsmaal, jfr. bl. a. Bestemmelserne i §§ 1, 19 og 20, tillige henhører under Handelsministeriets Forretningsomraade. De i Kapitel III indeholdte Regler om Lærlinges Uddannelse og Svendeprøver m. v. henhører derimod under Handelsministeriets Forretningsomraade, medens det efter den nugældende Lærlingelovs § 10, Stk. 2, er Socialministeren, der efter Samraad med Handelsministeren træffer Bestemmelse om Aflæggelse af tvungen Læreprøve.

Til § 1.

Som anført i de almindelige Bemærkninger har man ikke ment at burde henføre Handelens Forhold til et særligt Afsnit i Loven, men ligesom i den nugældende Lærlingelov at burde samle Reglerne om Lovens Omraade i § 1.

I det i Rigsdagssamlingen 1931—32 fremsatte Forslag til Lov om Lærlingeforholdet var det udtrykkelig udtalt, at Banker, Sparekasser, Forsikringsselskaber og Revisionsinstitutter var omfattet af Lovens Bestemmelser. En Bestemmelse herom er ikke optaget i nærværende Forslag, da det i og for sig følger af sig selv, at disse Virksomheder henhører under Begrebet »næringsdrivende»; hertil kommer, at, som foran bemærket, Banker, Sparekasser og Forsikringsselskaber i Henhold til Indenrigsministeriets Cirk. af 7. September 1923 ikke for Tiden inddraget under Lærlingeloven; da der nu ved Forslagets § 1, Stk. 5, er aabnet Adgang til efter Samraad med de faglige Organer at holde visse faglige Omraader uden for Lovens Omraade, maa det forventes, at Spørgsmaalet om Bankers, Sparekassers og Forsikringsselskabers Forhold til Lærlingeloven vil blive gjort til Genstand for Forhandling med de faglige Organer.

I øvrigt er Forslagets Omraade i Overensstemmelse med Bestemmelserne i §§ 1 og 2 i det i Rigsdagssamlingen 1931

—32 fremlagte Forslag, og man kan derfor henvise til Bemærkningerne til nævnte Forslags § 1, Stk. 1, og § 2, Stk. 1, Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg A. Sp. 5416—17 og 5418.

I Forslagets § 1, Stk. 1, er det i Overensstemmelse med den nugældende Ordning bestemt, at Lærekontrakten skal forsynes med Godkendelsepaategning af den stedlige Politiværdighed (i København og paa Frederiksberg Arbejdsdirektoratet), idet nærværende Forslag i Modsætning til Forslaget 1931—32 som anført ikke foreslaar Oprettelsen af stedlige Lærlingeværn.

De i § 1, Stk. 3, indeholdte Undtagelser svarer til de i § 1, Stk. 3, Nr. 1—3, og § 2, Stk. 3, Nr. 1, 2 og 4, i Forslaget 1931—32 omhandlede, jfr. Bemærkningerne til §§ 1 og 2 i sidstnævnte Forslag, Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg A. Sp. 5417 og 5418—19. Man har dog ladet den i nævnte Forslags § 1, Stk. 3, Nr. 2, i Slutningen indeholdte Bestemmelse om, at Reglerne om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt aldrig skulde finde Anvendelse paa Aflægsgartneri, udgaa, idet Spørgsmaalet herom formentlig bør afgøres efter Forhandling med det faglige Udvalg og Lærlingeraadet, saaledes at Loven ikke foregriber en Afgørelse paa dette Punkt.

Endvidere var der i § 2, Stk. 3, Nr. 2, i Forslaget 1931—32 optaget en Bestemmelse om, at Regelen om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt ikke fandt Anvendelse, naar den unyndige antoges til Arbejde, der bestod i Ekspedering af Kunder i Specialforretninger, hvorved forstodes Forretninger, der udelukkende eller ganske overvejende forhandler enkelte Varesorter af ensartet Beskaffenhed, f. Eks. Smør- og Margarineudsalg. Den til Grund herfor liggende Tanke, nemlig at gøre Undtagelse for Forretninger, der paa Grund af deres Art og Omfang er saa ringe, at det ikke er muligt at give en almen Uddannelse, fastholdes i nærværende Forslag, men for ikke at foregribe den Praksis, der paa dette Omraade maa skabes efter Forhandling med de faglige Organer, har man i Forslagets § 1, Stk. 3, Nr. 3, givet Bestemmelsen en mere almindelig Affattelse.

I § 2, Stk. 3, Nr. 3, i Forslaget 1931—32 fandtes der en Bestemmelse om, at Regelen om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt ikke fandt Anvendelse, naar den unyndige antoges til Arbejde, der bestod i Telefonpasning, Maskinskrivning og Stenografering, eller til saadant Arbejde med Bogholderi, Regnskabsføring o. lign., igennem hvilket det ikke var muligt at give en hel